

ANDEN DEL

Tilpasninger af traktaterne

Aktens anden del indeholder de tilpasninger, det som følge af EF's udvidelse har været nødvendigt at foretage i de tre oprindelige traktater samt i traktaten af 1967 om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber (fusionstraktaten). Der er to afsnit, dels bestemmelser vedrørende institutionerne og dels bestemmelser om Fællesskabernes geografiske udstrækning.

EF's institutioner

Reglerne om institutionernes sammensætning suppleres af bestemmelserne i femte del, art. 139-146, som fastlægger de nærmere forhold omkring overgangen til det udvidede Fællesskabs institutioner. De to regelsæt vil i det følgende blive gennemgået samlet.

Ifølge art. 10 får Det europæiske Parlament ved udvidelsen 66 nye medlemmer, som repræsenterer de tiltrædende lande. Danmark har ligesom Norge og Irland 10 pladser. De nye medlemsstaters parlamenter udpeger ved tiltrædelsen deres delegerede til Det europæiske Parlament, jfr. art. 139, således at forsamlingen kan træde sammen senest 1 måned efter tiltrædelsen. Det fremgår af EØF-traktaten, art. 138, at repræsentanterne i Det europæiske Parlament forudsættes udpeget blandt medlemmerne af de nationale parlamenter, men efter visse medlemslandes opfattelse vil det dog også være muligt at udpege medlemmerne ved direkte valg i de enkelte lande. Art. 138 åbner adgang til at udpege medlemmerne af Det europæiske Parlament ved direkte valg i hele Fællesskabet, men der er ikke hidtil opnået enighed herom.

Samtlige medlemmer af det udvidede Fællesskab vil være repræsenteret i EF's Ministerråd. Formandshvervet vil gå på skift i en 6 måneders turnus i alfabetisk rækkefølge. Art. 11 sammenholdt med art. 140 indebærer, at Danmark udøver formandshvervet i perioden 1. juli-31. december 1973.

Den i art. 12 indeholdte ændrede formulering af EKSF-traktatens art. 128 er et udtryk for den ændrede stemmefordeling i et udvidet Fællesskab. Efter den tidligere regel krævede en samstemmende udtalelse fra Rådet tilslutning fra et flertal af medlemmerne og herunder mindst ét medlemsland, hvis produktion af kul

og stål udgjorde mindst $\frac{1}{6}$ af Fællesskabets samlede produktion. Dette betød i praksis, at Tyskland og Frankrig ikke kunne nedstemmes af de øvrige medlemslande. Som en følge af Storbritanniens tiltræden af EKSF kræves nu tilslutning fra to medlemsstater, som hver står for mindst $\frac{1}{8}$ af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion. Reglen om kvalificeret flertal i Rådet er i overensstemmelse med den almindelige bestemmelse herom, jfr. art. 14.

Ved art. 13 ændres EKSF-traktatens art. 95, stk. 4, som handler om sådanne ændringer i traktaten, som er nødvendiggjort af den økonomiske eller tekniske udvikling. Forslag til sådanne ændringer krævede tidligere $\frac{5}{6}$ majoritet i Rådet, hvilket nu er ændret til $\frac{9}{10}$ af medlemmerne.

Art. 14 indeholder tilsvarende de ændrede regler om stemmевægt i Rådet i de tilfælde, hvor rådsafgørelser ifølge EØF- og EURATOM-traktaterne kræver kvalificeret flertal. Danmark vil ligesom Norge og Irland råde over 3 stemmer ud af 61. Reglerne om flertalsafgørelser er aldrig blevet anvendt, hvor vigtige interesser for et land stod på spil, og under drøftelserne mellem den franske præsident og den britiske premierminister i maj 1971 var der enighed om, at det såkaldte Luxembourg-forlig opretholdes. Dette er ensbetydende med, at hvert medlemsland har en de facto-vetoret, når et for landet vitalt spørgsmål er til behandling i Ministerrådet.

Det udvidede Fællesskabs Kommission bliver på 14 medlemmer, der udpeges for 4 år fra tiltrædelsen, jfr. artiklerne 15 og 141. Det er aftalt, at Frankrig, Storbritannien, Tyskland og Italien hver udpeger to medlemmer af Kommissionen og de øvrige medlemslande, herunder Danmark, et.

Ved Fællesskabernes udvidelse forøges Domstolens antal af dommere fra 7 til 11 og af generaladvokater fra 2 til 3, jfr. artiklerne 17 og 18. De nærmere regler om udskiftning af dommere og om pådømmelse af sager er indeholdt i artiklerne 19, 20 og 142.

Det økonomiske og sociale udvalg udvides ved tiltrædelsen med 51 medlemmer til ialt 153 medlemmer, som repræsenterer de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv også i de nye medlemsstater. Danmark vil i lighed med Norge og Irland råde over 9 pladser. Reglerne er indeholdt i artiklerne 21 og 143.